

Ref 58

Med hänsyn till att domstolen inte tagit slutlig ställning till ett överklagande har ett överlämnande av handlingarna i målet till beslutsmyndigheten ansetts utgöra ett upphävande av det överklagade beslutet och en återförvisning till beslutsmyndigheten för ny prövning (I och II). Även fråga om ett sådant återförvisningsbeslut är överklagbart och om beslutsmyndigheten har klagorätt.

33 § andra stycket och 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291)

I.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 29 november 2024 följande dom (mål nr 5486-23).

Bakgrund

1. På socialförsäkringens område gäller som huvudregel att Försäkringskassan ska ompröva sitt beslut (grundbeslut) innan det får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

2. Försäkringskassan beslutade i juni 2022 att avslå S.H:s ansökan om sjukersättning för tiden från och med oktober 2021 till och med juni 2022. Vid omprövningen av beslutet den 15 november 2022 ändrade Försäkringskassan inte det tidigare beslutet. Omprövningen avsåg tiden från ansökan till tidpunkten för omprövningen, dvs. den inkluderade även perioden 1 juli–15 november 2022.

3. S.H. överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm som avlog överklagandet i den del det avsåg rätt till sjukersättning för oktober 2021 till och med juni 2022. I den del beslutet avsåg tid efter juni 2022 överlämnade förvaltningsrätten handlingarna i målet till Försäkringskassan för omprövning av rätten till sjukersättning. Förvaltningsrätten ansåg att rätten till sjukersättning för tiden efter Försäkringskassans grundbeslut endast hade prövats en gång av myndigheten och att förvaltningsrätten därmed var förhindrad att pröva rätten till ersättning för den perioden innan det skett en omprövning.

4. Försäkringskassan överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Stockholm och yrkade att domen skulle upphävas i den del målet överlämnats till myndigheten för omprövning samt att målet skulle återförvisas till förvaltningsrätten för prövning av S.H:s rätt till sjukersättning från och med juli 2022. Försäkringskassan anförde att en begäran om omprövning innebär att myndig-

heten ska göra en ny fullständig prövning av själva sakfrågan. Genom omprövningen har alltså sakfrågan prövats två gånger även om omprövningsbeslutet avser en längre period än den som omfattas av grundbeslutet.

5. Kammarrätten avvisade överklagandet med motiveringen att förvaltningsrättens avgörande inte kunde anses ha gått Försäkringskassan emot eftersom det, i den överklagade delen, inte innebar ett ställningstagande i sak, dvs. avseende S.H:s rätt till sjukersättning.

Yrkanden m.m.

6. *Försäkringskassan* yrkar att kammarrättens beslut ska upphävas och att målet ska visas åter till kammarrätten för prövning i sak samt anför att förvaltningsrättens beslut att överlämna handlingarna i målet ska anses utgöra ett beslut om återförvisning som får överklagas.

7. *S.H.* anser att överklagandet ska avslås.

Skälen för avgörandet

Rättslig reglering m.m.

8. Enligt 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får ett beslut överklagas av den som det angår om det gått honom eller henne emot.

9. Av 34 § andra stycket framgår att talan mot ett beslut varigenom målet återförvisas till lägre instans får föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång.

10. I 113 kap. 7–13 §§ socialförsäkringsbalken finns bestämmelser om omprövning och överklagande av Försäkringskassans beslut.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

11. Det här målet gäller i grunden om ett omprövningsbeslut i ett socialförsäkringsärende enbart ska avse den tidsperiod som omfattas av grundbeslutet eller om det även ska omfatta tiden mellan grundbeslutet och omprövningsbeslutet. Högsta förvaltningsdomstolen ska emellertid nu enbart ta ställning till om Försäkringskassan får överklaga förvaltningsrättens beslut att överlämna handlingarna i målet för omprövning avseende tiden efter grundbeslutet, dvs. om det var rätt eller fel av kammarrätten att avvisa Försäkringskassans överklagande.

12. På socialförsäkringsens område gäller som huvudregel att Försäkringskassan måste ompröva sitt beslut (grundbeslut) innan det får överklagas till allmän förvaltningsdomstol (113 kap. 7 och 10 §§ socialförsäkringsbalken).

13. Förvaltningsrätten har beslutat att överlämna handlingarna i målet till Försäkringskassan för att myndigheten ska göra en omprövning av S.H:s rätt till sjukersättning för tiden från och med juli 2022.

14. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening bör termen *överlämna* reserveras för de fall – bortsett från situationen då domstolen är fel forum och handlingarna därför lämnas över till rätt instans – när domstolen avgjort ett mål i sak, men avgörandet kräver ytterligare åtgärder från beslutsmyndighetens sida. Vid ett sådant överlämnande har beslutsmyndigheten inte möjlighet att göra en förnyad prövning i sak av den fråga som domstolen slutligt avgjort (HFD 2015 ref. 39). Om domstolen däremot inte prövat överklagandet i sak utan av något skäl skickar tillbaka målet till en lägre instans för sakprövning bör termen *återförvisa* användas. Eftersom det då ska göras en ny prövning måste en återförvisning kombineras med att det överklagade avgörandet, helt eller delvis, upphävs.

15. Avgörande för att bestämma ett besluts karaktär är emellertid inte ordvalet i beslutet utan innebörden av det (RÅ 2004 ref. 63). Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening kan förvaltningsrättens avgörande inte förstås på annat sätt än att Försäkringskassans beslut i den del det avser tiden efter juni 2022 har upphävts och att målet i den delen har återförvisats till Försäkringskassan för att myndigheten ska göra en prövning i sak av rätten till sjukersättning för den aktuella perioden.

16. Frågan uppkommer då om förvaltningsrättens återförvisningsbeslut är överklagbart. Ett besluts överklagbarhet ska normalt avgöras utifrån vilka faktiska verkningar avgörandet har för den som berörs av det (HFD 2018 ref. 23 och där angivna rättsfall). När det gäller återförvisningsbeslut följer dock av 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen att det avgörande är om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång.

17. Ett beslut anses innefatta avgörande av en fråga som inverkar på målets utgång om det inbegriper en anvisning till den lägre instansen avseende vilka aspekter som denna ska beakta eller ett ställningstagande i en eller flera av de frågor som målet innefattar (se t.ex. RÅ81 1:76, RÅ 1996 ref. 36 och RÅ 2004 ref. 15). Detsamma gäller beslut som innebär att en viss fråga ska prövas av underinstansen eller att prövningen ska ske på visst sätt (se t.ex. RÅ 2002 ref. 61, HFD 2012 not. 75 och HFD 2013 ref. 2).

18. Förvaltningsrätten har inte tagit ställning till hur Försäkringskassan ska bedöma S.H:s rätt till sjukersättning. Förvaltningsrättens avgörande innehåller dock principiella uttalanden om prövningsramen vid en omprövning enligt socialförsäkringsbalken. Innebörden av förvaltningsrättens ställningstagande är att Försäkringskassans omprövning inte ska innefatta tiden mellan grundbeslutet och omprövningsbeslutet. Rätten till ersättning för den tiden ska i stället prövas separat och sedan bli föremål för en egen omprövning

innan avgörandet avseende den perioden får överklagas till förvaltningsdomstol.

19. Förvaltningsrättens beslut får därmed anses innefatta avgörande av en fråga som inverkar på målets utgång i den mening som avses i 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen. Beslutet är således överklagbart.

20. Frågan om klagorätt aktualiseras sällan i samband med att återförvisningsbeslut överklagas. Rent principiellt ska den dock avgöras på samma sätt som när andra typer av avgöranden överklagas. Således krävs att det aktuella beslutet angår klaganden och att det har gått denne emot.

21. Eftersom Försäkringskassan är part i målet angår förvaltningsrättens avgörande myndigheten. Förvaltningsrätten har, underförstått, upphävt Försäkringskassans beslut i en viss del och ålagt myndigheten att göra en ny prövning. Domstolens avgörande har därmed gått Försäkringskassan emot och myndigheten har därför klagorätt.

22. Av det ovan sagda följer att Försäkringskassan får överklaga förvaltningsrättens avgörande. Kammarrätten skulle således inte ha avvisat Försäkringskassans överklagande. Avvisningsbeslutet ska därför upphävas och målet återförvisas till kammarrätten för fortsatt handläggning.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver det överklagade beslutet och visar målet åter till kammarrätten för fortsatt handläggning.

I avgörandet deltog justitieråden *Jermsten*, *Knutsson*, *Baran*, *von Essen* och *Nilsson*. Föredragande var justitiesekreteraren Marlene Frånberg.

Förvaltningsrätten i Stockholm (2023-06-05, ordförande Blom):

Försäkringskassan ska ompröva ett beslut som har fattats av myndigheten om det skriftligen begärs av en enskild som beslutet angår. Omprövning får inte avse en fråga som har avgjorts efter omprövning. (113 kap. 7 § socialförsäkringsbalken.)

Försäkringskassans beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 7 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats ska anses som en begäran om omprövning. (113 kap. 10 § socialförsäkringsbalken.)

En begäran om omprövning av ett beslut innebär att Försäkringskassan ska göra en ny fullständig prövning av den fråga som beslutet avser. Först

därefter får beslutet överklagas till domstol. Syftet är att tyngdpunkten i ärendehanteringens ska ligga hos myndigheten.

Högsta förvaltningsdomstolen har i ett avgörande, HFD 2020 ref. 11, funnit att när ansökan bara en gång prövats i sak av Försäkringskassan ska Försäkringskassan ompröva avslagsbeslutet.

Rätt till sjukersättning från och med oktober 2021 till och med juni 2022

Av det medicinska underlaget för den aktuella perioden framgår att S.H. pga. artros har svår knäsmärta och inskränkt rörlighet. I senare ingivet medicinskt underlag anges andra besvär, men det finns enligt förvaltningsrättens mening inget som talar för att de däri angivna besvären skulle ha förelegat redan under den nu aktuella perioden. Dessa besvär kan därför inte beaktas vid bedömningen avseende den aktuella perioden.

Förvaltningsrätten bedömer, i likhet med Försäkringskassan, att det medicinska underlaget inte ger stöd för att S.H:s arbetsförmåga under perioden varit nedsatt i ett för henne väl anpassat arbete som inte är fysiskt belastande och kan utföras sittande. S.H. har därmed inte rätt till sjukersättning från och med oktober 2021 till och med juni 2022. Överklagandet ska därför avslås i denna del.

Rätt till sjukersättning från och med juli 2022

Som framgår av det överklagade beslutet infördes den 1 september 2022 en ny och förmånligare bestämmelse om bedömningen av nedsättning av arbetsförmågan för personer i åldern 60–65 år.

I förarbetena (prop. 2021/22:220 s. 26) uttalas att när en ansökan provas som avser tid såväl före som efter ikraftträdandet ska frågan om ersättning som avser tid före ikraftträdandet provas enligt äldre bestämmelser och frågan om ersättning avseende tid fr.o.m. ikraftträdandet enligt de nya och ändrade bestämmelserna.

Försäkringskassan har i det överklagade beslutet tillämpat den nya bestämmelsen, som inte hade trätt i kraft då grundbeslutet fattades. Det innebär att S.H:s rätt till sjukersättning för tiden från och med september 2022 endast har prövats en gång enligt de bestämmelser som gäller för perioden. Även för månaderna juli–augusti 2022 kan Försäkringskassan inte ha prövat hennes rätt till sjukersättning mer än en gång eftersom Försäkringskassans första beslut fattades i juni 2022 och därför inte kan ha omfattat S.H:s arbetsoförmåga under juli–augusti 2022. Att de tidigare gällande reglerna ska tillämpas för juli–augusti 2022 påverkar inte denna bedömning.

Eftersom ett beslut inte får överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats är förvaltningsrätten förhindrad att pröva frågan om S.H:s rätt till sjukersättning från och med juli 2022. Handlingarna ska därför överlämnas till Försäkringskassan för obligatorisk omprövning av S.H:s rätt till sjukersättning från och med juli 2022.

– Förvaltningsrätten avslår överklagandet i den del det avser rätten till sjukersättning för oktober 2021 till och med juni 2022.

Förvaltningsrätten överlämnar handlingarna till Försäkringskassan för omprövning avseende rätten till sjukersättning från och med juli 2022.

Kammarrätten i Stockholm (2023-07-07, Hemmingsson och Ericson):

Enligt 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får ett beslut överklagas av den som det angår, om det gått honom eller henne emot. Bestämmelsen har i förhållande till enskilda parter kommit att tillämpas mycket generöst. Samma synsätt har inte tillämpats för offentliga parter (HFD 2021 ref. 71). Det är inte möjligt att enbart överklaga beslutsmotiveringen, utom i sådana sällsynta undantagsfall då motiveringen har självständiga rättsverkningar (se bl.a. RÅ 2006 ref. 21 och HFD 2014 not. 26).

Förvaltningsrätten har i sitt domslut överlämnat handlingarna till Försäkringskassan för omprövning avseende rätten till sjukersättning från och med juli 2022. I domskälen skriver förvaltningsrätten att Försäkringskassan ska ompröva S.H:s rätt till sjukersättning från och med juli 2022.

Förvaltningsrätten har inte ändrat Försäkringskassans beslut om sjukersättning. Enligt kammarrätten kan förvaltningsrättens uttalanden om överlämnande inte anses innebära ett ställningstagande i sak, dvs. om S.H:s rätt till sjukersättning, och har inte heller sådana andra självständiga rättsverkningar att domen kan överklagas av den anledningen. Domen har därför inte gått Försäkringskassan emot. Försäkringskassan har alltså inte rätt att överklaga domen och överklagandet ska avvisas.

– Kammarrätten avvisar överklagandet.

II.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 29 november 2024 följande beslut (mål nr 5487-23).

Bakgrund

1. Enligt en tillfällig lagstiftning har elkonsumenter under en viss tidsperiod haft rätt att utan ansökan få elstöd i viss utsträckning. Nätföretagen har därför ålagts att till Försäkringskassan rapportera de uppgifter som behövs för att beräkna och besluta om sådant stöd.

2. J.N. har av Försäkringskassan beviljats elstöd för en viss period. Han överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm och yrkade att han skulle beviljas ytterligare stöd avseende s.k. byggel som tagits ut för förbrukning från samma uttagspunkt på fastigheten men till en elmätare med en annan anläggningsidentitet.

3. Förvaltningsrätten beslutade att inte ändra det överklagade beslutet och överlämnade handlingarna i målet till Försäkringskassan för utredning av om J.N. hade rätt till mer elstöd än det som han redan hade beviljats. Enligt förvaltningsrätten krävdes nya uppgifter från nätföretaget avseende förbrukning av el (byggelen) med annan anläggningsidentitet under stödperioden vilket det ankom på Försäkringskassan att som första instans utreda.

4. Försäkringskassan överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Stockholm och yrkade att domen skulle upphävas i den del målet överlämnats till myndigheten för utredning och prövning av om J.N. hade rätt till ytterligare elstöd samt anförde följande. Elstödet storlek grundas på uppgifter som ett nätföretag lämnar till Försäkringskassan. Det finns ingen möjlighet för myndigheten att vare sig utreda eller beakta några andra uppgifter än de som angivits av nätföretaget. För det fall att elförbrukning i den enskilda anläggningen av något skäl är felaktigt angiven finns möjlighet för nätföretaget att begära att tidigare angivna uppgift rättas hos Försäkringskassan. I sådana fall kommer ett nytt beslut om extra utbetalning av elstöd att fattas av Försäkringskassan.

5. Kammarrätten avvisade överklagandet med motiveringen att förvaltningsrätten inte ändrat Försäkringskassans beslut om elstöd och att avgörandet därför inte hade gått myndigheten emot. Försäkringskassan hade därmed inte rätt att överklaga domen.

Yrkanden m.m.

6. *Försäkringskassan* yrkar att kammarrättens beslut ska upphävas och att målet ska visas åter till kammarrätten för prövning i sak samt anför att förvaltningsrättens beslut att överlämna handlingarna i

målet ska anses utgöra ett beslut om återförvisning som får överklagas.

7. J.N. anser att överklagandet ska avslås.

Skälen för avgörandet

Frågan i Högsta förvaltningsdomstolen

8. Frågan är om Försäkringskassan får överklaga en förvaltningsrätts beslut att i ett mål om elstöd överlämna handlingarna i målet till myndigheten för utredning och prövning av om den enskilde är berättigad till ytterligare stöd.

Rättslig reglering m.m.

9. Enligt 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får ett beslut överklagas av den som det angår om det gått honom eller henne emot.

10. Av 34 § andra stycket framgår att talan mot ett beslut varigenom målet återförvisas till lägre instans får föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång.

11. I förordningen (2022:1872) om elstöd till konsumenter för oktober 2021–september 2022 finns bestämmelser om förfarandet hos Försäkringskassan vid handläggningen av ärenden om elstöd. Av förordningen framgår bl.a. att nätföretag till myndigheten ska rapportera de uppgifter som behövs för att besluta om elstöd samt att myndigheten ska beräkna stödets storlek och fatta beslut med ledning av de uppgifter som nätföretagen har rapporterat (6 och 9 §§).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

12. Elstöd beviljas av Försäkringskassan på grundval av de uppgifter som nätföretagen rapporterar in till myndigheten.

13. Förvaltningsrätten har beslutat att överlämna handlingarna i målet till Försäkringskassan för att myndigheten ska utreda och pröva om J.N. har rätt till mer elstöd än det som han redan har beviljats.

14. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening bör termen *överlämna* reserveras för de fall – bortsett från situationen då domstolen är fel forum och handlingarna därför lämnas över till rätt instans – när domstolen avgjort ett mål i sak, men avgörandet kräver ytterligare åtgärder från beslutsmyndighetens sida. Vid ett sådant överlämnande har beslutsmyndigheten inte möjlighet att göra en förnyad prövning i sak av den fråga som domstolen slutligt avgjort (HFD 2015 ref. 39). Om domstolen däremot inte prövat överklag-

andet i sak utan av något skäl skickar tillbaka målet till en lägre instans för sakprövning bör termen *återförvisa* användas. Eftersom det då ska göras en ny prövning måste en återförvisning kombineras med att det överklagade avgörandet helt eller delvis upphävs.

15. Avgörande för att bestämma ett besluts karaktär är emellertid inte ordvalet i beslutet utan innebörden av det (RÅ 2004 ref. 63). Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening kan förvaltningsrättens avgörande inte förstås på annat sätt än att Försäkringskassan ålagts att pröva ett yrkande som framförts först hos förvaltningsrätten, dvs. att myndigheten, efter erforderlig utredning, ska göra en prövning i sak av rätten till elstöd för den s.k. byggelen.

16. Frågan uppkommer då om förvaltningsrättens återförvisningsbeslut är överklagbart. Ett besluts överklagbarhet ska normalt avgöras utifrån vilka faktiska verkningar avgörandet har för den som berörs av det (HFD 2018 ref. 23 och där angivna rättsfall). När det gäller återförvisningsbeslut följer dock av 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen att det avgörande är om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång.

17. Ett beslut anses innefatta avgörande av en fråga som inverkar på målets utgång om det inbegriper en anvisning till den lägre instansen avseende vilka aspekter som denna ska beakta eller ett ställningstagande i en eller flera av de frågor som målet innefattar (se t.ex. RÅ81 1:76, RÅ 1996 ref. 36 och RÅ 2004 ref. 15). Detsamma gäller beslut som innebär att en viss fråga ska prövas av underinstansen eller att prövningen ska ske på visst sätt (se t.ex. RÅ 2002 ref. 61, HFD 2012 not. 75 och HFD 2013 ref. 2).

18. Förvaltningsrätten har inte tagit ställning till hur Försäkringskassan ska bedöma J.N:s rätt till elstöd. Förvaltningsrättens avgörande innebär emellertid att Försäkringskassan ska göra en sakprövning av förutsättningarna för att bevilja ytterligare elstöd, en prövning som myndigheten inte anser sig ha stöd för att göra.

19. Förvaltningsrättens beslut får därför anses innefatta avgörande av en fråga som inverkar på målets utgång i den mening som avses i 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen. Beslutet är således överklagbart.

20. Frågan om klagorätt aktualiseras sällan i samband med att återförvisningsbeslut överklagas. Rent principiellt ska den dock avgöras på samma sätt som när andra typer av avgöranden överklagas. Således krävs att det aktuella beslutet angår klaganden och att det har gått denne emot.

21. Eftersom Försäkringskassan är part i målet angår förvaltningsrättens avgörande myndigheten. Förvaltningsrätten har ålagt Försäkringskassan att pröva en sakfråga som inte omfattats av myndighetens ursprungliga beslut. Domstolens avgörande har därmed gått Försäkringskassan emot och myndigheten har därför klagorätt.

22. Av det ovan sagda följer att Försäkringskassan får överklaga förvaltningsrättens avgörande. Kammarrätten skulle således inte ha avvisat Försäkringskassans överklagande. Avvisningsbeslutet borde därför upphävas och målet återförvisas till kammarrätten för fortsatt handläggning. Emellertid har Försäkringskassan i Högsta förvaltningsdomstolen upplyst om att sakfrågan inte längre är aktuell. Målet ska därför skrivas av.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen skriver av målet.

I avgörandet deltog justitieråden *Jermsten, Knutsson, Baran, von Essen och Nilsson*. Föredragande var justitiesekreteraren Marlene Frånberg.

Förvaltningsrätten i Stockholm (2023-04-17, Mellstrand):

J.N. har genom det överklagade beslutet beviljats elstöd beräknat utifrån uppgifter om elförbrukning och anläggningsidentitet som nätföretaget rapporterat till Försäkringskassan. J.N. har av vad som framkommit i målet inte ifrågasatt det elstöd han beviljats med den i det överklagade beslutet angivna anläggningsidentiteten. Frågan i målet är om J.N. har rätt till ytterligare elstöd för el han uppger sig ha tagit ut för förbrukning i uttagspunkten under aktuell stödperiod (oktober 2021–september 2022).

En elkonsumenters rätt till elstöd framgår såvitt här är av intresse i 3 § p. 2 och 3 i förordningen om elstöd till konsumenter för oktober 2021–september 2022. Här framgår att elen ska ha tagits ut för förbrukning i uttagspunkten någon gång under stödperioden och att elkonsumenten hade rätt att ta ut el i uttagspunkten enligt ett avtal med nätföretaget den 17 november 2022.

Annat har inte framkommit än att den förbrukning av el som J.N. erhållit elstöd för genom det överklagade beslutet var från samma uttagspunkt som den s.k. byggel han uppger sig ha förbrukat under perioden oktober 2021–mars 2022. Utredningen i målet ger vidare inte stöd för annat än att J.N. hade avtal med nätföretaget den 17 november 2022. För rätt till ytterligare elstöd utöver vad som redan beviljats krävs att de nämnda förutsättningarna i föregående stycke är uppfyllda och nya uppgifter från nätföretaget avseende förbrukning av el med annan anläggningsidentitet under stödperioden (den s.k. byggelen). Det ankommer på Försäkringskassan att som första instans utifrån angivna utgångspunkter utreda om förutsättningarna för att kunna bevilja J.N. ytterligare elstöd är uppfyllda. Målet ska därför överlämnas till Försäkringskassan för fortsatt handläggning i denna del.

– Förvaltningsrätten ändrar inte det överklagade beslutet.

Handlingarna i målet överlämnas till Försäkringskassan för utredning av om J.N. för den aktuella uttagspunkten har rätt till mer elstöd än det han har beviljats.

Kammarrätten i Stockholm (2023-08-14, Silfverhjelms och Hoppmans):

Enligt 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får ett beslut överklagas av den som det angår, om det gått honom eller henne emot. Det är inte möjligt att enbart överklaga beslutsmotiveringen, utom i sådana sällsynta undantagsfall då motiveringen har självständiga rättsverkningar (RÅ 2006 ref. 21 och HFD 2014 not. 26). En offentlig part som vunnit framgång med sitt yrkande saknar som utgångspunkt rätt att överklaga domstolens avgörande (HFD 2021 ref. 71).

Förvaltningsrätten har inte ändrat Försäkringskassans beslut om elstöd. Domen har därför inte gått Försäkringskassan emot. Förvaltningsrättens uttalanden i domslutet och i domskälen om utredning har inte heller sådana självständiga rättsverkningar att domen kan överklagas av den anledningen.

Försäkringskassan har alltså inte rätt att överklaga domen och överklagandet ska därför avvisas.

– Kammarrätten avvisar överklagandet.